

[Kristine Høltberg.]

Der lægges endvidere vægt på, at overlapping må undgås, og at det nødvendige samarbejde mellem institutioner må udbygges.

Alt i alt er der en del problemer, som vi sikkert kan diskutere i udvalgsarbejdet, men det helt afgørende forekommer mig at være, at vi her har muligheden for fra både folkelig og måske også offentlig side at komme til at styre et overordentlig kostbart område, som måske kan udvikle sig mere positivt netop med en større indflydelse fra koordinerende og planlæggende organer og med en større nærdemokratisk indflydelse.

Undervisningsministeren (*Knud Heinesen*): Jeg vil gerne takke ordførerne for en overvejende positiv behandling af lovforslaget, når man ser bort fra et enkelt punkt, som ikke direkte har noget med lovforslaget at gøre, og som jeg nok synes kaldte på lidenskaber og betragtninger på demokratiets og åndsfrihedens og tolerancens vegne, som jeg har meget svært ved at finde nogen som helst baggrund for i det forslag, der ligger her, men det skal jeg vende tilbage til om et øjeblik.

Fru Ritt Bjerregaard, og det gælder også fru Tove Nielsen og hr. Ole Vig Jensen, var inde på det praktiske spørgsmål om ikrafttrædelsestidspunktet for loven, når henses til, at der som led i sparebestræbelserne er stillet forslag om udskydelse af såvel forslaget til en folkeskolereform som forslaget om folkebibliotekerne. Jeg ville nok mene, at det blev en teknisk nødvendighed, eller i hvert fald at det er teknisk hensigtsmæssigt, at kapitlet om amtscentralerne udskydes til ikrafttrædelse den 1. april 1975, mens der i hvert fald ikke teknisk er noget i vejen for, at kapitlet om landscentralen kunne træde i kraft den 1. april 1974, og jeg kan yderligere tilføje, at det på mange måder ville være hensigtsmæssigt, om dette kapitel trådte i kraft den 1. april 1974, i særlig grad af hensyn til koordineringen på det audiovisuelle område. Det er jo sådan, at risikoen for fejl-dispositioner og ulykkerne, der sker på dette område, vokser for hvert eneste år, der går. Derudover vil jeg lige gøre opmærksom på, at med skolecentralerne er der jo kanaler til viderebringelse af landscentralens informationsmateriale.

Fru Ritt Bjerregaard sagde derefter, og

det bliver jeg desværre nødt til at korrigere, at der ikke var stillet besparelser i udsigt i lovforslaget, bemærkningerne og fremsættelsestalen. Det er bestemt ikke rigtigt. Det, der er rigtigt, er, at det ikke har været muligt at konkretisere disse besparelser. Det drejer sig, som det siges i fremsættelsestalen, om 100 mill. kr. på de kommunale budgetter, men der består ikke nogen som helst tvivl om, at den rationalisering, som er indeholdt i dette forslag, vil medføre meget betydelige besparelser.

Jeg er naturligvis parat til at søge de økonomiske og administrative konsekvenser belyst endnu mere, end tilfældet er i bemærkningerne til lovforslaget, i det omfang det er muligt. Jeg tvivler på, hvor tæt vi kan komme med yderligere talmæssige oplysninger, men vi kan måske yderligere konkretisere de kategorier, hvorpå besparelserne kan hentes.

Derefter gjorde fru Ritt Bjerregaard nogle bemærkninger om landscentralens videre udbygning og sagde, at det jo kunne tænkes, at denne videre udbygning ville medføre yderligere udgifter af forskellig art. Dertil vil jeg gerne sige, at det er klart, at landscentralens udbygning som udbygningen af andre dele af undervisningsministeriets virksomhed må afstemmes med de økonomiske muligheder, der selvfølgelig igen må ses i forhold til de besparelser, der kan fremkomme ved en videreudvikling af landscentralens tilbud. Hr. Flemming Jensen var inde på de samme betragtninger, og jeg betragter dette som et svar også til hr. Flemming Jensen.

De spørgsmål, som hr. Flemming Jensen yderligere stillede om mulighederne for et samarbejde med sygehusvæsenet, er jeg naturligvis positiv over for at undersøge, og det er klart, at jeg også i udvalgsarbejdet gerne medvirker til enhver afklaring af spørgsmålet om en overlappingsrisiko.

Så gjorde hr. Flemming Jensen nogle kritiske bemærkninger til, at landscentralen skulle være i overensstemmelse med den uddannelsespolitiske målsætning, og det må jeg sige at jeg finder helt nødvendigt. Det ville dog være eksempelvis en fuldstændig paradoksal situation, om uddannelsesrådet, der skal stå for en ressourceplanlægning som en af sine hovedopgaver, skulle kunne anbefale, at man løser en del af de undervis-